

Prijenos slike na druge lokacije

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 12 | Nivo: Zdravstveni fakultet

S A D R Ž A J :

UVOD	3
PRIMJENA RACUNARSKIH SISTEMA U RADIOLOGIJI	4
2.1 TELERADIOGRAFIJA I ARHIVIRANJE SLIKE (PACS)	5
2.2 ACR, NEMA, DICOM, PACS	7
2.3 PACS (Picture Arhiving and Comunication System)	9
MAX DIGITAL, PACS SOFTVER	10
ZAKLJUČAK	11
LITERATURA	12

UVOD

Svi smo svjedoci koliko se informatička oblast promijenila odnosno unapređovala u posljednjih par decenija, a isto tako kako se skoro iz dana u dan takodje sve više, uvlači u sve životne segmente. Kada covjek danas pogleda realno skoro pa da i ne postoji neka oblast a da je na neki nacin ne oslanja ili odvija putem informatičkih sistema.

Naravno tako je i sa medicinom, naukom koja je veoma pogodna za primjenu novih tehnickih i informatičkih dostignuca.

Medicina koristi veoma veliki broj informacija svake vrste, bilo da su to tekstovi slike ili audio video zapisi a to koristenje kroz sve faze liječenja dovodi do akumuliranja ogromne kolicine podataka.

Naravno to akumuliranje nije samo puka arhiva vec ono postaje i bogata riznica za razmjenu i usavršavanje kako medicinskog osoblja tako i u direktnoj pomoci pacijentu na nacin da se sa vise adrese postavi prava dijagnoza .

Takodje cilj je da ovi podaci budu dostupni kako med. osoblju tako i samim pacijentima

Sama razmjena ovakvih podataka izmedju dva ili vise korisnika odvija se putem raznih oblika racunarskih mreza i medija na kojima su podaci smjesteni.

Upravo ovom razmjenom-prenosom podataka sa jednog mjesta na druga a putem racunarske tehnologije ili bolje receno postavljanje dijagnoze na daljinu uz pomoc rendgenskih ili drugih snimaka proizvodi jednu novu oblast u medicini odnosno radiologiji koja se naziva TELERADIOLOGIJA.

Da bi se pojasnila opravdanost pojave teleradiologije kao i nacinom prenosa slike krenut cemo redom.

PRIMJENA RACUNARSKIH SISTEMA U RADIOLOGIJI

Znamo da se radiologija zasniva na tehnologiji x- zraka koja se nije bas mnogo promijenila od njihovog pronalaska do danas.

Slika koja je rezultat koristenja x- zraka prestavlja kljucni momenat u procesu radioloske dijagnostike ali proizvod nije slika vec dijagnoza koju formulise sam radiolog.

Rendgenska slika nastaje u samom aparatu kao rezultat interakcije (medjudjelovanja) rendgenskih zraka i filma (grafija) ili luminiscirajućeg zaslona (skopija) , nakon prolaska kroz tijelo pacijenta.

Nakon razvoja filma, slika se moze koristiti u dijagnosticke svrhe i arivirati za eventualno kasniju upotrebu.

Kod skopije situacija je komplikovanija , jer se slika posmatra „uzivo“ a najzanimljiviji detalji pregleda se mogu grafijom prebaciti na film. Ovim se cinom „zivi“ dio pregleda nepovratno gubi. Naravno, sve ovo je povezano sa ozracenjem pacijenta i osoblja koji ucestvuje u pregledu. Upravo iz ovih razloga se odavno pocelozamisljati o nacinu da se ziva slika u rendgen aparatu prenese u odgovarajućem kvalitetu, do tacke koja nije na direktnom putu x-zraka.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com